

RAFO Masirah

Marco Dijkshoorn & Frank Noort

De Omaanse luchtmacht is sinds 1993 in het bezit van 12 Hawk 203's die gebruikt worden voor Air Defense taken. Deze eenzitters zijn voorzien van een grijs kleurtje terwijl daarnaast ook op dezelfde basis nog 4 Hawk 103 "two-seaters" rondvliegen welke gehuld zijn in een camo jasje. (Masirah 30 mei 2004, Frank Noort)

Het eiland Masirah is ten oosten van het Arabische schiereiland in de Arabische zee gelegen. Op de vliegbasis is de "Sultan Qaboos Flying Academy" van de Royal Air Force of Oman (RAFO) gevestigd, waar leerling-vliegers en vlieg-instructeurs hun betreffende opleidingen ontvangen. Het eiland en de daarop gevestigde vliegbasis worden slechts incidenteel door buitenlandse gasten bezocht. *Marco Dijkshoorn* en *Frank Noort* werden echter in de gelegenheid gesteld om een drietal dagen het vliegveld te bezoeken, met als resultaat het volgende verslag:

Over het eiland

Masirah is het grootste eiland van Oman en is bekend om het feit dat Alexander de Grote hier zijn thuisbasis had gevestigd, 'Serepsis' genaamd. Masirah kan worden bereikt met een dagelijkse ferry dienst. De RAFO onderhoudt eveneens een dagelijkse verbinding tussen Seeb en het militaire vliegveld bij Masirah. Hiervoor worden verschillende vliegtuigen gebruikt om militair personeel en burgers naar het eiland te vervoeren.

Masirah is maar 65 km lang en 15 km breed en is circa 25 kilometer van de Omaanse kust gelegen. Het aantal inwoners van

Masirah is gering en de meeste hiervan wonen in de stad Ras Hilf, waar ook de aanlegplaats van de veerdienst is. De visvangst is de belangrijkste economische activiteit op Masirah. Grote vis-dhows, die normaal voor anker gaan bij de zuidelijke stranden, worden voor de vangst gebruikt die dan in koelboxen naar de dichterbevolkte gebieden in het noorden van Oman worden verzonden.

De vliegbasis en de squadrons

De vliegbasis bevindt zich in het noordelijke deel van het eiland, waarbij de hoofd baan (richting 17/35) bijna tot in de zee doorloopt. Een tweede baan (07/25) kruist de hoofd baan.

De Britten raakten in 1929 geïnteresseerd in Masirah, toen zij hier op het eiland onbemande landingplaats opzette, die later door de RAF tijdens de Tweede Wereldoorlog werd uitgebouwd tot een militaire vliegbasis. De basis bleef tot 1977 in Britse handen, waarna deze aan de Omaanse luchtmachtstrijdkrachten werd overgedragen. In 1980 sloten Muscat en Washington een tienjarige "facilitaire toegang" overeenkomst, waarmee de Verenigde Staten een beperkt gebruik kreeg van de vliegvelden op Masirah evenals de overige Omaanse bases. Sinds 1981 is er een programma gaande om de belangrijke vliegvelden in Oman te verbeteren. Dit betreft ondermeer de bouw van betonnen vliegtuigshelters, de verlenging en versterking van de banen, evenals het verbeteren van de support-faciliteiten, zoals wapenopslagplaatsen en brandstofdepots. Het zijn vooral de noordelijke vliegvelden — Seeb, Masirah en Khasab — waar de belangrijkste veranderingen plaats in het kader van dit project hebben gevonden. Seeb is de belangrijkste transport en logistieke basis en vormt samen met het internationale vliegveld een luchthaven, terwijl Masirah de luchtverdediging, grondaanval/interdictie en opleiding ondersteunt. Verkenningsvliegtuigen die belast zijn met de controle op de toegangsroutes via land of zee naar Oman, maken gebruik van beide velden.

De Royal Air Force of Oman begon Masirah op 2 april 1977 als een trainingsveld te gebruiken toen 1 Squadron, dat de BAC-167 Strikemaster gebruikte tijdens de Dhofar oorlog, naar het eiland verhuisde om het eerste Basic Flying Training squadron op te richten. Deze vliegtuigen waren de enige die als trainer werden gebruikt, waardoor het aan een elementaire vliegopleiding ontbrak op deze basis. Op de eerste januari 1986, werd de Sultan Qaboos Air Academy geopend onder de auspiciën van Zijne Majesteit de Sultan, dit om de Flight Training School te verbeteren en de vliegopleidingen te herstructureren. In 1985 arriveerden er twee Scheibe SF-25C motorzwevers die werden ingezet gedurende de initiële vliegopleiding. Twee jaar later arriveerden de eerste van vier AS202 Bravo trainers, die werden ingezet om de basis principes van het vliegen aan te leren. Deze vliegtuigen werden vanaf 1994 aangevuld met PAC Mushshaks. De voortgezette opleiding werd eerst op de Strikemasters gegeven, maar deze toestellen werden vanaf 1999 door de Pilatus PC-9. In totaal werden er twaalf van deze toestellen afgeleverd. De AS202's van 1 squadron werden in maart 2004 buiten gebruik gesteld.

Aan de andere zijde van de startbaan waar 6 squadron haar

faciliteiten heeft veranderde ook het een en ander. Dit squadron heeft verschillende taken: de voortgezette jageropleiding, het aanvallen van gronddoelen en luchtverdediging. In 1985 werd er met onderhandelingen begonnen om acht Panavia Tornado ADV's aan te schaffen, maar deze order werd geannuleerd als gevolg van financiële redenen. Vier "Advanced Ground Attack/Reconnaissance/Trainer" Hawk 103 en twaalf "Air Defense single seat" Hawk 203's werden in plaats van de Tornado's aangekocht en in 1993 afgeleverd. No 6 squadron was op dat ogenblik nog steeds met Hawker Hunters uitgerust en op RAFO Thumrait gestationeerd, maar werd aan het eind van de zomer van het jaar naar Masirah overgeplaatst.

Een derde squadron dat op Masirah kan worden gevonden is een detachement van 14 squadron, uitgerust met twee AB205's, dat wordt ingezet voor "Search and Rescue" taken. Momenteel opereren de volgende eenheden en vliegtuigen vanaf RAFO Masirah:

1sq	Super Mushshak, SF-25, PC-9M
6sq	Hawk 103, Hawk 203
14sq (det.)	AB205, HH-1H

Op Masirah, is ook een Technisch Luchtvaart College gevestigd, waar technici worden opgeleid in de vaardigheden die benodigd zijn om geavanceerde radar- en vliegtuigapparatuur te onderhouden naar verschillende andere specialistische opleidingen. Naast de defensieve taak helpt de RAFO geïsoleerde gemeenschappen met de aanvoer van voedsel en anders essentiële voorraden en wordt tevens een "flying doctor service" verzorgd.

Vliegoperaties

Zoals hierboven al is aangegeven zijn er twee squadrons met vliegtuigen en een met helikopters op Masirah gestationeerd. De dag begint vroeg op deze basis omdat temperaturen van boven de 40°C geen uitzondering zijn, wat inhoudt dat er weinig gebeurt tussen 13:30 and 16:00 uur. 1 Squadron is aan de west zijde van de basis gehuisvest en de hangaars en shelters van 6 squadron kunnen aan de oostzijde van baan 17/35 worden gevonden. Een normale dag start vroeg in de ochtend aan met de aanvang van 1 squadron met de vliegoperaties die tot het middaguur door gaan. Hiervoor worden de eerste vliegtuigen al om 07.00 uur uit de hangaar getrokken. De PC-9's worden voor de voortgezette opleiding gebruikt en worden het meest ingezet. Ontelbare touch and goes worden gemaakt. Niet alleen om de leerling-vlieger, maar om de instructeurs, op te leiden. De markante blauwe camouflage toont schitterend in

de ochtend, waardoor de vliegtuigen een aantrekkelijk onderwerp voor de camera zijn.

In de middag, na een lange theepauze, is het de beurt aan de Hawks van 6 squadron om hun bijdrage te leveren, waarbij de

PC-9M 428 tijdens een touch& go. (31 mei 2004, Frank Noort)

Hawks soms ook nachtvluchten maken. Het verschil tussen de een persoons Hawk 203's en de twee persoons Hawk 103 is gemakkelijk vast te stellen. Meest duidelijk is het verschil in kleurenschema. Zijn de "ground attack / air defense" Hawk 203's grijs geschilderd, de "reconnaissance / trainer" versie Hawk 103's vliegen in een woestijn camouflage schema.

Het SAR detachement heeft normaal twee flights, waarmee voortgezette opleidingen voor de helikopterbemanningen en de SAR duikers van Seeb & Salalah worden verzorgd. De meeste vluchten worden in de ochtend uitgevoerd, waarna zij de rest van de dag op standby staan. Op Masirah bevinden zich ook regelmatig vliegtuigen die afkomstig zijn van de transportsquadrons. Een dagelijkse transportvlucht arriveert normaal in de ochtend. Een normale rotatie cyclus is een BAC1-11 op zondag, een Skyvan op maandag en een Hercules op dinsdag, waarna deze dienstregeling zich voor de rest van de week herhaalt.

Dank

De auteurs willen hierbij de Royal Air Force of Oman bedanken voor de getoonde gastvrijheid. De bronnen die zijn gebruikt voor het tot stand komen van dit artikel zijn:

- "Eagles", geïllustreerde geschiedenis van de Royal Air Force of Oman door John Clementson
- De website van global security. <http://www.globalsecurity.org>

Het detachement van 14 squadron is aanwezig met twee helikopters op deze basis. In mei waren dat één AB205 (de 704) en deze HH-1H, de 734. Het verschil tussen deze twee kisten is van de buitenkant bijna niet te zien

(Masirah 31 mei 2004, Marco Dijkshoorn)